

Kjærlighed til Guds hus.

Sal. 26, 8: „Herre, jeg elsker dit huses bolig, det sted, hvor din herlighed bor“.

Hvilken Kjærlighed til Herren og hans hus maa ikke ligge til grund for et saadant udsagn af David! Sangerens hjerte flyder over, som det oversyldte kar, af følelse, naar hans tanker vandrer mod Herrens hus. Ja en saadan Kjærlighed til Herrens tempel havde David, at han derover glemte alt andet. De jordiske ting var for ham af liden betydning, naar han blot kunde være i Herrens tempel. „En dag“, siger han, i „dine forgaarde er mig-bedre end ellers tusinde. Jeg vil heller staa ved dørtærskelen af min Guds hus, end bo i ugubeliges telte“. Intet under derfor, at han i glæde som i sorg søgte til Herrens hus, thi der fandt han hvile for sin sjæl.

Disse ord er nedtegnede i skriften til opmuntring for os, „til lærdom, til overbevisning, til rettelser, til optugtelse i rejsfærdighed“.

Naar vi tænker paa den sløvhed og ligegyldighed mod Herrens hus, som kun alfor ofte viser sig iblandt os, da forstaar vi nok, hvor nødvendigt det er for os at blive paamindet om disse ting. Kjærligheden til Herren og hans hus, som burde fylde vore hjertter, bliver saa ofte overvældet af denne verdens bekymringer. Dette livs stræv, arbejde, forretninger og utallige andre ting trænger sig ind i og optager tanker og sind, saa at Kjærligheden til Herrens hus derved fortrænges, glemmes og dør hen. Det er derfor ikke uden årsag, at Herren saa alvorlig paaminder os om at følge Herren, medens han findes.

Men hvilken opfordring har vi da til at elske Herrens hus? David siger: „Herre, jeg elsker dit huses bolig.“ David elskede ikke dette sted, fordi det var skjult at se til, men fordi Gud boede der. I det gamle testamente var

templet Herrens hus. Der saa Esaias Herren sidde paa en høi og ophøiet trone (Es. 6, 1). Og i 1ste Kongernes bog hedder det: „Og det skede, da præsterne gik ud af helligdommen, da syldte skyen Herrens hus. Og præsterne kunde ikke blive staaende for at forrette tjeneste for skyen; thi Herrens herlighed syldte Herrens hus“. Da sagde Salomon: „Herren har sagt, at han vil bo i mulmet. Bygget har jeg et hus til bolig for dig, et sted, hvor du kan bo evindeligt“. Og om templet siget Jesus til sin moder: „Mig bør at være i min faders hus“.

Men som templet i det gamle testamente var bygget og indviet til en bolig for Herren, saaledes er ogsaa vore kirkehuse det sted, hvor Herren bor i ordet og sakramenterne. Jesus siger: „Hvor to eller tre er forsamlede i mit navn, der er jeg midt iblandt dem.“ Derfor begynder vi ogsaa vore gudstjenester med disse ord: „Herre, jeg er kommen ind i dette dit hellige hus“.

Burde ikke allerede dette være grund nok for os til at elske Herrens hus? til at længes efter at træde frem for vor herre Gud paa det sted, hvor han bor? Det er jo Guds barnets længsel og største begjær at saa være i Herrens nærhed, at samles med brødre og søstre for Guds ansigt og love Herren i menigheden.

Men det er ikke nok med, at det hus, som Guds menighed har bygget og indviet til en bolig for den store Gud, virkelig er det sted, hvor Gud bor, at han i sin naade har taget fæde i et hus, bygget med hænder, skjönt himlene og himlens himle ikke kan rumme ham (1 Kong. 5, 27); men han har ogsaa lovet, at han der vil møde med sine børn i herlighed og naade.

Naar Herrens ord forkyndes for menigheden, da er det ikke menneskers visdom, der lyder, men Guds visdom til salighed. I ordet lærer, paaminder og veileder den herre Jesus

Kristus os til salighed. Der renser han menneskehjertet fra syndens urenhed i daabens hellige bad og tager det i pagt med sig; der træder han den troende imøde i nadverens hellige stund og forlader ham hans synder og styrker ham paa vandringer til det evige liv.

Ja, den sjæl, som har erfaret Herrens naade og Kjærlighed i sit hjerte, vil altid længes efter Herrens huses bolig. Hans hjerte har løsrevet sig fra det jordiske, det kan ikke hindre ham fra at møde sin Gud i Herrens hus. Medens de vantro er optagne af de ting, der hører denne verden til, siger den troende sjæl: „Kommer og lader os gaa op til Herrens bjerg, til Jakobs Guds hus, for at han maa lære os sine veie, og vi vandre paa hans stier“; thi han har lært at sige med David: „Herre, jeg elsker dit huses bolig, det sted, hvor din herlighed bor“.

Kjære læser! gjør du sangerens ord til dine: „Herre, jeg elsker dit huses bolig, det sted, hvor din herlighed bor?“ Har du erfaret, „hvor godt og hvor lifligt det er, at brødre ogsaa bor sammen?“ (Sal. 133, 1). Har du det, da vil det blive vanskeligt for dig at undskyldte dit fravær fra Herrens hus. Du vil snart finde, at søndagen er for dig ingen søndag uden gudstjeneste i Herrens hus.

Den undskyldning, som desværre er saa almindelig blandt folk, er for dig ingen undskyldning, nemlig, at man har sin bibel og salmebog i sine hjem, i dem kan man læse, saa man behøver ikke at gaa til kirke; thi vel er det sandt, at de kristne aldrig skulde glemme kirken i huset, eller Guds ords betragtning, bøn og sang i hjemmet; thi hvor det glemmes eller forsømmes, vil snart Kjærligheden til Kristus blive kold. Men hvor mange af dem, der saaledes foretrækker at sidde hjemme med sin bibel og salmebog, medens menigheden gaar op til Herrens hus, tror du, i virkeligheden benytter sin

bibel og salmebog? Det er nok, desværre, kun saa. Mæget mere viser det, at de har liden eller ingen Kjærlighed til Herrens hus; men den, som ikke elsker sin faders hus, hvorledes skulde han elske hans røst, selv om den lød til ham udenfor faderhuset? Det er nok ikke den slags kristne, der forfølger gudstjenesten i Herrens hus, der spørger: „Hvad siger Herren?“ i hjemmet. David havde ogsaa „de hellige“ i sit hjem, og han grundede paa dem dag og nat (Sal. 1), men alligevel siger han: „Herre, jeg elsker dit huses bolig, det sted, hvor din herlighed bor“ og: „Jeg tvætter mine hænder i uskyldighed og vil gjerne færdes om dit alter, o Herre“ (Sal. 26, 6) og alter: „Min fod staar paa det jevne; i forsamlingerne skal jeg love Herren“.

Maaatte vi alle blive opfyldte af en saadan Kjærlighed til Herrens hus, da skulde der ikke findes saa mange tomme pladse i vore kirkehuse.

Husene dog med kirkenavn, bygde til Frelserens ære, hvor han de smaa tog tid i favn, er os, som hjemmet, saa hjære. Deilige ting i dem er sagt, sluttet har der med os sin pagt han, som os himmerig skjænker.

Fronten os minder om vor daab, altret om nadverens naade, alt med Guds ord om tro og haab og om Guds Kjærligheds gaade, huset om ham, hvis ord bestaar: Kristus idag alt som igaar, evig Guds søn vor gjenløber.

Som en stor flod.

Den bekjendte kirkefader Augustin siger træffende: „Den hellige skrift er som en stor flod, paa enkelte steder saa dyb, at elefanten maa svømme, og paa andre steder saa grund, at lammet kan vade over den. Hold dig tydeligt til det tydelige, hvorved det dunkle ogsaa vil blive dig klart.“

Fødselsdagen.

(Af Dr. Ahlfeld.)

„Du er min forventning, Herre, Herre, min tillid fra min ungdom af. Paa Dig hvilede jeg fra moders liv af; af min moders skjød drog Du mig ud; om Dig er min lovsang bestandig. Som et under var jeg for mange; men Du er min stærke tilflugt.“
Ps. 71, 5-7.

Den enogsyttiende salme udgjør et helt sammen med den syttiende. De er begge forfattede af kong David.

Han skriver: „Jeg har været for mange som et under“. Dermed vil han sige: „At jeg, der af mine magtige fiender jages som et raadyr paa fjeldene, endnu lever, er et under.“ Og videre: „At Herren har taget mig fra hjorden, — at han har sat den fattige hyrdebænk til en folkens hyrde, er ligeledes et under.“ Og fremdeles: „At jeg, der har syndet saa ofte og saa groveligen mod Herren, min Gud, endnu lever, saar barmhjertighed og endnu sidder paa min kongetrone, er det allerførste under.“

Naadens undere er større end magtens undere. Naade er under helt igjennem; thi i den gjør Gud ting, som slet ingen robd har i verden og i os. Dog, for at se dette under, behøver vi ikke at gaa saa langt ind i livet, ikke heller ind i en konges liv.

Vor fødselsdag er en underdag;

ethvert nyfødt barn er et Guds under. I det træffer vi saa at sige Guds skabende almagt, visdom og miskundhed paa frist gerning. Ved Guds naade og den af ham indførte orden er vistnok et barns fødsel bleven noget sædvanligt. At, mangen liden orms fødsel spilder man neppe et ord paa; istedenfor lov og pris ledfager ofte sukke de første skrig, hvormed den hilser livet. Men fødtes der ikke et barn oftere end en gang hvert hundrede aar, skulde man se, hvorledes alle vilde løbe til for at betragte og beundre denne nye gerning af den guddommelige majestæt.

Ja, det er en underfuld gerning. Gud skaber en ny sjæl og et nyt legeme, et nyt menneske. Han skaber det af ren Kjærlighed. Dette menneske har ikke gjort eller givet ham noget først; det har jo hidintil ikke engang været til. Gud ved endog, at det vil gjøre ham meget inoeb og paa tusind maa-

der overtræde hans helige bud. Men han skaber det i haab om, at det skal blive hans barn og som saadant delagtigt i hans salighed.

Gud skaber det af mennesker og ved mennesker, paa det at menneskene her paa jorden skal have børn og børnene her paa jorden fædre og mødre. Kjærlighed skal her gives og tages. Paa denne maade fører han mennesket ind i sit eget væsen; thi Gud er Kjærlighed. De store himmelske grundbilleder: fader og søn, planter han ned paa jorden.

Enhver menneskes fødsel er tillige et Guds forsøg paa at stille os ordet om den hellige treenighed for os; thi de høihellige forhold i himmelen er ikke, som daarene siger, hentede derop fra jorden; alle funde forhold her paa jorden er derimod komne derovenfra herned. Gud nedlægger sit billede i det nye menneske; han indpræger det i dets aand saavel som i dets legeme. Men han lader barnet avles og fødes af mennesker, for at fader og moder i det kan have og se en del af sig selv. I hvorvel skabt efter Guds vilde, er det dog paa den anden side ogsaa deres kjød og blod; de maa elske det som en del af sig selv.

Paa visse planter har Gud anbragt lar, som skal gjemme vand for dem til den regnløse tid. Saaledes har han ogsaa stillet forældrene ved siden af børnene, for hvilke denne tørste allerede indtræder straks med fødselen. O, hvilken Guds herlighed aabenbarer sig ikke i ethvert barns fødsel.

Lyskronen.

I et tysk lutherisk barnehjem i New York har man en meget enkel maade paa hvilken man vil anskueliggjøre for børnene spaadomme om Jesus i det gamle testamente og disses opfyldelse.

Den første søndag i advent hænger de en lyskronen ind i kirkesalen. Lyskronen holder saa mange lys, som der er dage fra advent til jul.

Den første aften tændes et lys, den anden aften to, den tredje tre, og saa videre indtil juleaften, da tændes alle lysene.

De forældreløse smaa møder hver aften i kirkesalen til andagt, og de tænder hver aften lysene, som er tændt.

Jo flere tallet af brændende lys er, des flere deres glæde og forventning.

De ved, at jo flere lys, der brænder, des nærmere er den glade, velsignede jul.

Børnene bliver hver aften i denne tid underviste om betydningen af lyskronen og lysene, og hvorfor der hver aften tændes et lys mere, end der var tændt den foregaaende aften.

Forsjættelserne om Jesus læses for dem og bliver udtydet. Den første aften begynder man med forsjættelsen, der lød til det salne menneske i paradiset. Det vises dem, hvorledes forsjættelserne nedigjennem den gammeltestamentlige tid bliver klarere og klarere, indtil endelig hin julenat „Herrens klarhed skinnede“ om hyrderne paa Betlehems marker, og Herrens engel forkjundte det glade budskab: „Eder er idag en frelser født, som er den Herre Kristus i Davids stad.“

Det bedre land.

En fader og en moder legede med sine to børn paa en ø langt ude i det store verdenshav, hvorhen de var komne ved skibbrud. Rødder og urter tjente dem til næring, en kilde gav dem drikke, og en klippehule var deres bolig. Uveir og frygtelige storme rasede paa øen. Børnene kunde ikke erindre, hvorledes de i sin tidligste barndom var komne til øen; de vidste heller ikke noget om det store fastland. Brød, melk, frugt og alle de herligheder, som fandtes der, kjendte de ikke.

Da landede en dag en neger paa øen i et lidet fartøi. Forældrene følte stor glæde og haabede nu at blive befriede fra sine lidelser. Men fartøiet var for lidet til at føre alle paa en gang over til fastlandet, og faderen vilde først vove reisen.

Moderen og børnene gråd, da han steg i det skrøbelige fartøi, og den sorte mand førte ham afsted. Men faderen trøstede dem og sagde: „Gråd ikke! Derover er det bedre, og snart følger I jo alle efter!“

Da baaden kom tilbage og afhentede moderen, gråd børnene end mere. Men ogsaa hun sagde: „Gråd ikke! I det bedre land ser vi alle hverandre igjen!“ Endelig kom baaden for at afhente børnene. De var meget bange for den sorte mand og skaly for det frygtelige hav, som de skulde over. Under angst og baven nærmede de sig landet. Men hvilken glæde følte de ikke, da deres forældre stod paa

strandbredden, rakte dem hænderne, førte dem hen i skyggen af høie palmetræer og beverte dem med melk, honning og kostelige frugter.

„O, hvor taabelig var ikke vor frygt!“ sagde børnene. „Vi skulde ikke været angstelige, men glædet os, da den sorte mand kom for at føre os til det bedre land.“

„Kjære børn!“ sagde faderen, „vor overfart fra den øde ø til dette skjønne land har en høiere betydning for os. Der forestaar os alle en endnu længere reise til et meget skjønnere land. Den hele jord, hvorpaa vi bor, ligner en ø. Det herlige land er for os et, om end kun svagt, billede paa himlen; overfarten derhen over det stormende hav er døden. Men naar den time slaar, da jeg, eders moder og I maa forlade denne verden, saa forfæres ikke! Døden er for den troende ikke andet end en overgang til et bedre liv, hvor Gud vil sige til os, „hvad intet jordisk øie har set og intet jordisk øre har hørt, og hvad der ikke er opkommet i noget menneskes hjerte.“
(1 Kor. 2, 9.)

Han døde for mig.

Efter den frygtelige krig mellem Nord- og Sydstaterne i Amerika var en mand ivrig beskæftiget med at istandsætte en grav paa en kirkegaard. Med kjærlige hænder fjernede han alt det ukrudt, som hidtil uhindret havde bredt sig over den og smykkede den af dødes hvilested med deilige blomster.

En fremmed, som længe paa afstand havde været vidne til den rørende omhu, hvormed manden udførte dette arbejde, nærmede sig omsider og spurgte deltagende om den, der hvilede i denne grav, maaske var hans søn eller broder.

„Nei,“ svarede manden, „han var slet ikke af min familie.“

„Dør jeg være saa fri at spørge Dem, hvem han da var, hvis minde synes at være Dem saa helligt og dyrebart?“ spurgte den fremmede videre. Den adspurgte kom øiensynlig i sterkt sindsbevægelse og nølede et øieblik med svaret. Endelig fortalte han følgende:

„Da krigen brød ud, faldt det ogsaa i min lod at skulle gaa til armeen; thi jeg var ikke istand til at stille en mand i mit sted. Men i det sidste øieblik, da jeg traadte ud af min bolig for at begive mig til hæren, kom et ungt menneske af mit bekendtskab

mig indde og sagde: „De har en stor familie; Deres hustru vil ikke være istand til at underholde den under Deres fræaar. Jeg derimod har hverken kone eller børn, og ingen trænger til mig — jeg vil gaa i krigen i Deres sted,“ og dermed gik han.

I slaget ved Chikomanga blev han haardt saaret og bragt paa lazarettet. Efter længere tids haarde lidelser døde han og blev begravet her. Lige fra den dag af, da jeg fik underretning om hans død, har det været mit inderlige ønske at kunne besøge hans grav; men jeg manglede penge til den lange og kostbare rejse. Langt om længe er det dog lykkedes mig at spare sammen den fornødne sum. Igaar kom jeg reisende hertil, og idag har jeg opdaget hans grav.“

Efter at have fortalt denne rørende historie, fortsatte han sit kjærlighedsarbejde. Og da den sidste blomst var plantet, tog han frem et træors og anbragte det ved graven.

Paa dette stod med store bogstaver: „Han døde for mig.“

Guds søn har elsket mig, er i mit sted gaaet i krig mod død og djævel og har ved sin seier friet mig fra den evige død.

Læs din bibel!

Engang Robert Moffat, den berømte missionær Livingstones svigerfader, som fattig gut skulde forlade sit barndomshjem og sagde farvel til sin moder, henvendte hun følgende inderlige formaning til ham: „Robert, lov mig een ting.“

„Hvad da, mor?“ (Han havde faaet bibelen med i kufferten sin.)

„Du maa læse lidt i bibelen hver dag baade morgen og aften, lov mig det, Robert!“

Han tænk, for han var en håderlig gut og vilde ikke love, uden at han kunde holde. Da begyndte taarerne at trænge sig frem af moderens øine, og efter som de raudt nedover kinderne, blev han blødere og blødere om hjertet.

Hun gjentog de ord: „Du maa love mig det, Robert!“

„Ja, mor,“ sagde han. Han holdt trofast dette løfte lige indtil sin dødsdag, og han lagde altid for dagen et ædelt, opofrende hjerte. I hele 57 aar arbejdede han med usvækket kraft og trofast blandt de arme hedninger i Syd-Afrika.

Den daarlige vandringsmand.

„Jeg ønsker kun at have det rigtig morsomt,“ sagde en letindig og tankeløs yngling til en ældre mand; „jeg synes ikke om alvorlige gjenstande, det er saa kjedeligt.“

„Hør,“ sagde manden, „jeg vil fortælle dig noget: En vandringsmand fyldte sin ranse med god mad og deilige frugter; thi hans vej førte ham gennem en lang og øde ørken. De første dage vandrede han gennem smilende, frugtbar egne. Men istedetfor at plukke de frugter, som naturen her i rigeligt maal bød de reisende til vederkvælgelse, fandt han det bekvemmere at fortære de levnetsmidler, han havde med sig. Snart naaede han ørkenen, og efterat han nogle dage havde vandret gennem den, var hele hans forraad fortæret. Nu indtraadte en forfærdelig nødens tid; thi her var kun ørkenens hede sand. Efterat han saaledes i nogle dage havde lidt under alle hungerens og tørstens kvaler, opgav han her sin aand.“

„Det var en stor daare,“ sagde ynglingen, „som ikke kom ihu, at han havde at færdes gennem ørkenen.“

„Men handler du forstandigere?“ sagde manden. „Du er paa livets rejse, som fører til evigheden. Nu er tiden, da du skulde samle dig den rette visdoms gyldne frugter; men du styr alt alvorligt og følger at bortkaste dit livs vaar i unyttige adspredelser. Vedbliver du paa denne maade, vil det gaa dig netop saaledes paa din livs rejse, som det gif den tankeløse vandringsmand.“

Kirkegangens velsignelse.

(Af Juncos Rejsebilleder ved D. S.)

(Slutning.)

Det gjælder altsaa at samle en stat af Guds ord og af Guds ords prædiken; efter enhver prædiken skal man spørge sig selv: „Hvad har jeg nu beholdt af dette?“

Hvad har min Gud sagt specielt til mig? Jeg har engang havt anledning at læse en dagbog, nedskrevet af en ædel kvinde, en sand Jesu Kristi discipel. Her heder det blandt andet (paa forskjellige søndage): „Idag talte pastor N. over de ord: „Hvem Herren elsker, den renser han.“ Det blev mig klart, at mine lidelser ikke kunde være andet end en velsig-

velse og en udstrømning af den guddommelige barnhjerlighed. Jeg saa op til min Frelser og gjorde ham det høitidelige løfte, at jeg fra denne stund ikke vilde klage og forsage, men altid og allevegne takke og være stille. Hjælp mig, min Gud, at holde mit løfte!“ ..... Senere siger hun: „O, nu har jeg under et overmaal af tunge dage igjen grædt saa trøstesløst og glemt mine forfætter! Men jeg vil ikke tabe modet, vil paany og atter paany optage kampen mod mit trodsige hjerte!“

Paa et andet sted: „Idag traaf det mig saa underligt, da præsten sagde, at vi som vor himmelske Faders rette børn maatte af hjertet være kjærlighedsvede mod alle, ikke mindst mod dem, hvis naturlige væsen er os ubehageligt. Jeg tænkte straks paa P. P., med hvem jeg maa være saa meget sammen, og som jeg dog slet ikke kan like. Af, hjælp mig, Herre, at jeg i mit forhold mod ham kan vise den rette ydmyghed, venlighed og taalmodighed. Du ved, hvor gjerne jeg vil det, hjælp mig dertil, o Gud!“

Tjorten dage senere: „Jeg ved ikke, om P. P. har forandret sig, eller om jeg ser paa ham med andre øine — men vi kommer saa godt af det med hinanden, og jeg opdager den ene fortræffelige egenkab efter den anden hos ham.“

En anden søndag havde hun skrevet: „Nu ved jeg, hvorfor min broder Th. ikke kan saa fred og glæde i sin Herre og Frelser. Han bærer fremdeles nag til N., fordi denne har fortrængt ham fra hans stilling. Igaar aften følte jeg hans bitterhed, og idet kantoren, der forrettede i vor præsts forfald, læste de ord: „Med det maal, hvormed I maaler, skal Eder igjen maales,“ slog det som et lyn ned i min sjæl: „Se, dette er det, som seiler din broder.“ Først vil jeg bede, og saa vil jeg gaa til ham og sige det, saa godt, jeg kan.“

Senere beretter hun, at broderen i forstningen havde optaget sin søsters indblanding meget ilde og affærdiget hende med et kort: „Det er noget, som fruentimmer ikke forstaar sig paa,“ men senere havde han taktet hende og sagt: „Nu er alt i orden, baade ind og udvortes.“

Her vil jeg slutte mit uddrag af dagbogen, thi den kjære læser kan selv fortsætte af personlig, levende erfaring.

Ulltenburger

Nye Testamente

med fortæller og anmerkninger af dr. Martin Luther samt med Mag. Veit Dietrichs summarier og Franciscus Bierlings fortæller og slutningsbønner til kapitlerne, med Weimarbibelens forord, indholdsangivelser til St. Jakobs brev og St. Johannes's Åbenbaring. Særdeles skiftet til husandagt.

554 sider liden folio.

3 velstbind = = = \$2.00.

3 presjet skindbind = = = \$2.50.

Hellige Betragtninger

af Johan Gerhard. „Se til at saa fat i denne verdensberømte lille andagtsbog, og læs den flittig for dig selv og for dit hus.“

212 sider.

3 indbunden = = = \$0.50

3 halv Morocco og guldsnit \$1.25

Populær Symbolik

af Martin Synther. Lutherisk veiviser til prøvelse af de forskjellige kirker og religiøse samfund.

380 sider.

Godt indbunden = = \$1.25

Lutheran Publ. House,
Decorah, Iowa.

„Pacific Herald.“

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af presbiterkonferensen for Pacific distrikt af den nordre synode ved en komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Allt vedrørende redaktionen indsendes til pastor D. J. Lidal, Bellingham, Wash.

Alle nyheder, bekendtgørelser og notiser indsendes til pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Allt vedrørende dette blads forretning besværes af pastor G. W. Fjernagel.

Preve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for aaret.....50 cts
halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Herrens daab.

Om denne gerning er den faldne menneskeslægtens gjenløsning fra synden, døden og satans magt. Derfor var Herrens daab ikke blot en daab for Johannes's skyld og for Jesu egen skyld; men Jesu daab var allerede en daab for menneskenes skyld. Jesus lod sig døbe for som menneskeslegtenes rette hoved, dens anden Adam, at tage dens felse i sin haand. Ved at begjære daaben gav han tilsende, at han var kommen til verden for at gjøre syndere salige i den orden og paa den maade, som den guddommelige vilje havde besluttet. Med fuld bevidsthed og fast beslutning indviede han sig nu, da tiden var kommen (Døberens fremtræden var et tegn paa dette) til at gjøre det, hvortil han var udsendt af faderen. Skjønt han selv er af himlen, gjør han sig i daaben til et med dem, som er af jorden. Skjønt han selv er den hellige, gjør han synderes sag til sin egen. Paa de syndige menneskers vegne befjender han synden; thi han har taget vor slegts synd paa sig. Nu er den bleven hans. Paa den faldne slegts vegne befjender han troen paa Guds riges komme og beder om syndernes forladelse, om retfærdighed, fred og glæde i den helligaand for menneskene; thi han ved, hvad der maa til for at skaffe dette tilveie, og han er villig

til at bringe dette offer, som kræves af Guds evige retfærdighed til udsoning af synden. „Se, det Guds lam, som bærer verdens synd!“ siger Johannes om Jesus efter hans daab. (Joh. 1, 28.) Thi han vidste da, at Jesus i daaben havde fremstillet sig for sin himmelske faders aafsyn som den, der var villig til at lide og dø for menneskeslegtenes synd, saaledes som profeterne havde skrevet om frelseren, og han vidste tillige, at faderen havde annammet hans offer og beseglet ham i daaben som den Isak, hvem han fra evighed af selv havde udseet sig for i ham at velsigne alle jordens slegter.

Vi har søgt at vise, hvilken betydning Jesu daab har i sammenhæng med hans eget liv paa jorden. Men det er gennem vor daab, at Herrens daab og liv har faaet betydning for vort eget, hver enkelt liv blandt os. Vort liv vilde intet varigt værd have, hvis det ikke var sat i sammenhæng med Jesu Kristi liv, og denne sammenhæng er bragt tilveie gennem daab. Derfor endnu nogle ord om denne.

Vor daab.

Ligesom Jesus lod sig døbe til os for at være vor frelser og tage vor synd paa sig, saaledes er vi paa Guds befaling blevne døbt til ham, for at vi skulde blive hans og iføres hele hans fortjeneste, det vil sige, frugten af hans offerliv paa jorden, nemlig syndernes forladelse, liv og salighed. I daaben overføres kraften og virkningen af Jesu hele jordiske gerning paa os, for at vi skulde have hele velsignelsen deraf, ligesom han i sin tid fik hele forhandelsen af vort fald paa sig, da han tog vor natur og derefter vor synd paa sig. Han døbtes for at lide og dø for vor skyld. Vi er døbt for at leve og blive salige for hans skyld. Han døbtes, for at han for vor skyld en tid skulde være forbandet. Vi er døbt, for at vi for hans skyld i al evighed skal være den himmelske faders velsignede. Saaledes bytter den guddommelige kjærlighed! Derfor er vor daab ikke blot en daab til Jesus Kristus, men en daab til Faderen og Sønnen og den Helligaand. Thi den, som bliver Herrens, bliver dermed hans faders børn, og sine børn sender faderen den Helligaand, for at de skal kunne blive hellige og salige. Naar vi døbes i Jesu navn, døbes vi til den treenige

Gud for at slutes i hans favn og ikkledes hans natur.

Men alt, hvad daaben saaledes giver, bliver ikkun vor eiendom, naar vi forlader djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen og tror paa Gud Fader, Søn og Helligaand. Som Gud giver sig hen til os for at frelse os, saa maa ogsaa vi paa vor side give os hen til ham for at blive frelst af hans naade. Tror vi paa kjærligheden som den dybeste magt i tilværelsen, paa den almægtige og hellige Guds kjærlighed til syndere og derfor paa synderes frelse, paa sandhedens magt over løgnen, paa hellighedens seir og livets triumf over døden, da lad os glæde os høit over vor daab, fordi den har givet os frugten af det lidelsens liv, hvortil Guds søn indviede sig selv i sin daab, og fordi den har forvirket os om, at vi i himlen har en mægtig fader, som med sin enbaarnes blod har skrevet sin kjærlighed saavel som sin retfærdighed ind i vor salbne slegts historie, og fordi han uforstyldt har skjænket os en førstegrøde af den Helligaands kraft, ved hvilken vi, saafremt vi i taknemmelighed modtager ham og lader os lede af ham, skal blive nye, retfærdige, hellige og salige mennesker.

Og det skal forhøie vor glæde, at vi ved, at Jesus selv har helliget daaben paa sit hellige legeme, at det er ham selv og ikke syndige mennesker, som har befalet daaben, at han døber ikke blot med vand, men ogsaa med den Helligaand og har aanden udenmaal, saa han kan fuldkommelig gjøre dem salige, som kommer til Gud ved ham, dem, som ved daaben og troen har faaet magt til at blive Guds børn.

„Guds børn!“ Deiligste af alle navne! „Du er min søn, den elskelige, i hvem jeg har velbehag!“ Alt kunne høre dette bekræftet paa dommens dag, at kunne findes blandt dem, til hvem kongen paa sin herligheds trone siger: „Kommer hid, I min Faders velsignede! Arver det rige, som eder er beredt, fra verdens grundvold blev lagt!“

O, maatte aanden komme hver dag fra himlen og blive over os, som efter apostelens ord er begravne med Kristus ved daaben til døden, for at vi ogsaa kan vandre med ham i et nyt levnet, ligesom han er opreist fra de døde formedelst Faderens herlighed.

„Derfor vi er børn“, siger aposte-

len, „er vi ogsaa arvinger, Guds arvinger, men Kristi medarvinger, saafremt vi lide med ham for ogsaa at blive herliggjorte med ham.“ Rom. 8, 17. (Efter past. N. Hansen.)

Barnet.

Grædende træder barnet ind i livet. Gjennem disse taarer udtaler det sin skræk for denne verdens elendighed; de er saa at sige en haandpenge paa den mængde taarer, som de skal udgyde i denne grædedal. Grædende kommer det til verden; grædende gaar det tidligere eller senere ud af den igjen. Dets første sæng, vuggen, har den største lighed med den sidste, ligkisten; det er blot laaget, som mangler. Ligkisten er en dobbelt vugge; vi sover fastere i den. Straks efter fødselen blæser verdens barste luft saa sterkt paa barnet, at det bliver træt og bortsover de første dage af sit liv — atter et forbillede paa al den mæie og mædighed, vi skal gjenemgaa i livet, med den forskjel, at det kun er den mindste del deraf, vi kan bortsove. Skrøbeligere end et menneskes barn fødes ingen skabning. Mange børn overlever ikke fødselsstunden; mange børn har neppe tittet ind i lyset og skregget mod de fire vægge, saa dør de. Hjælpelesere end et menneskes barn fødes ingen skabning. Intet dyr trænger saa længe til pleie. Allerede nogle timer efter at være kommen ud af egget søger kyllingen sin søde; de fleste mennesker derimod gennemvandreder fjerdedelen, ja tredjedelen af sit liv, inden de menneskeligt kan sige: „Jeg staar paa mine egne ben; jeg søger for mig selv.“ I denne medfødt skrøbelighed og hjælpeløshed er alle mennesker hverandre lige. Om de ogsaa senere bliver „velbaarne“ eller „høivelbaarne“, saa er de dog komme nøgne fra sin moders liv og har ikke bragt andet end skrøbelighed og taarer med sig til verden. Bag denne fødsel ligger der et usikkert liv, en nat uden stjerner, et hav, fuldt af storme og skjær, en mørk skov, hvori det suser og tuder. Ingen fader, selv om han er den mægtigste fyrste paa jorden, kan sikke sit barn, at det skal gaa det vel, ikke engang, at det skal gaa det vel i det udbortes. Hverken sin krone eller sine jordiske skatte kan han fastbinde paa barnet; endnu mindre kan han indestaa det for livsvarig sundhed. Og skuer vi ind i dets inderste trang, i dets længsel efter fred,

faa kan ingen fader sige med virkning til sit barn: „Fred være med dig!“ I havet kan mennesket nedslanke mure og havnedæmninger, for at bølgerne skulde bryde sig imod dem; men i menneskehjertet kan ingen nedlægge en hjørnestein, mod hvilken bølgerne, som i det trange hjerte gaar høiere og vilde end i noget hav, skulde være nødt til at bryde sig.

(Efter dr. A.)

Bort arbejdsfelt.

Holden menighed, Colfax, Wis., har kaldt past. Ove J. H. Preus af Tacoma til past. J. Waages eftermand. Past. Preus har afflaaet kaldet.

Lørdag aften den 24de feb. ägteviedes E. M. Johansen og Hanna B. Side i hr. Olaf Hollens hjem i Tacoma af past. Preus. Bruden er en søster af mrs. Hollen. Begge de nyligste har været her i landet bare en kort tid. De vil blive boende her i Tacoma. „Herald“ önsker dem tillykke.

Past. O. C. Hellefson prädicerede i huset hos Ole Grombo ved Prosser, Wash., lørdag den 17de februar. En del norske har i den senere tid flyttet ind til Prosser, og flere ventes til vaaren at skulle flytte ind til denne blomstrende by. Herren velsignede vor mission paa det sted!

Moyn, Wash., 22de febr. 1906.

I dag har menighedens vindesforening holdt møde hos mrs. B. A. Fadnes. Presten var tilstede og mindede os om, hvilke store goder Herren havde skänket os ved George Washingtons og andres frihedskamp, men vi är ved at kalde os til at være kristne og arbejdere i kirken for at fremme Guds äre og hans riges opbyggelse paa jorden.

Et rigt dållfet bord vedertvågede legemet og alle syntes at være glade og tilfredse.

Denne vindesforening blev stiftet af past. A. P. Kævier sin tid over et aar siden med nogle faa medlemmer; men ved sidste aarsmøde, 2den juledag, viste det sig, at den havde samlet \$76.70, hvorefter en del er ydet til Missionssjovren.

Næste møde skal holdes hos mrs. Klundby den 22de mars. Ogsaa

mrs. E. Moberg indbød. Hos hende samles man vistnok efter mødet hos mrs. Klundby. K.

Ballard og omegn.

John Lindquist og Helga Murjunen blev forleden ägteviede ved pastor Christensen i Ballard. De var forlovede fra Finland og mödtes i Ballard.

Hr. E. A. Mafeth, som druknede med Valencia, har 2 söstre i östen og sin gamle moder i Norge. Han havde mange venner i Ballard og Seattle.

Flere familier har i den senere tid flyttet ud fra Ballard. Det har været tungt for vor menighed og barnecole at miste saa mange, men vi haaber, at de ikke glemmer Gud, naar de kommer til sine fremtidshjem.

I Drillia var der sidste söndag for første gang altergang. Ved samme gudstjeneste var der barnedaab. Hvor trösteligt og herligt at være vidne til begge disse sakramenters forvaltning i den nye kirke.

Tirsdag og onsdag aften den 6te og 7de mars bliver der samtalemøde i Zions lutheriske kirke i Ballard. Den sag, som der skal forhandles om, er menigheds-skolen. Presterne fra de nærmeste kald ventes. Sid ogsaa mange lägsfolk vilde komme og tage del i forhandlingerne. Pastor Hartad har allerede lovet at komme. De, som önsker at komme, bedes melde sig. Torsdag formiddag og eftermiddag benyttes i Drillia til samtale over emnet: „Hvorfor er jeg en lutheraner?“ med pastor Preus som referent. M. A. C.

Los Angeles.

Pastor J. M. Dahl, som bejener forenede kirkes menigheder i nærheden af Lake Mills, Iowa, var fornylig i Los Angeles paa besög. Han led af asthma, og troede, at en forandring af klimat vilde gjöre ham godt. I den henfoende blev han desværre lidt skræffet.

Vi andre besögende kan nævnes: mr. Chr. Mostad fra Portland, Oregon, og Bev. Nelson fra Santa Bar-

bara, Cal. Den første havde været paa besög hos sin søn i San Francisco og tog sig en affikker for at se det berömdte Los Angeles; den sidste var paa gjenmættelse til Raymond, Madeira Co., Cal., hvor han skal arbejde.

Det er opmuntrende for en prest at se sin menighed vokse baade indad og udad. Ogsaa i Los Angeles har der i den senere tid flere sluttet sig til menigheden — det er opmuntrende. Men saa er det paa den anden side bedröveligt og nedslaaende at se, hvorledes den ene efter den anden af de äldre forlader os og som oftest i byen — de bliver aldeles borte. Saaledes gaar det med det norsk-lutheriske arbejde her. Af de familier og enkelte personer, som var med at stifte denne menighed, findes der nu neppe flere end fem personer tilbage. Dette er efter neppe fire aars bestaaen. Nästen alle kirker her lider meget ved denne idelige kommen og gaaen — nogle mere, andre mindre. Saaledes fortæller en congregationalistprest, som har været her i over 14 aar, at han nu ikke har et eneste medlem, som har tilhört menigheden for et længere tidsrum end fire aar. Dette forklarer ogsaa for en del, hvorfor Los Angeles har saa mange ujevnlige menigheder. Man kan sandelig forstaa, at byen er en turistby som saa.

Prestekonferens i Genesee.

Prestekonferens holdtes hos past. Hellefson, Genesee, Idaho, den 13de og 14de februar. Paa indbydelse fra stedets prest, mödte past. Blätkan fra Modford og past. Holden fra Spokane. Disse tre udgjör nu den norske synodes presteskab mellem Klippebjergene og Cascaderne.

Man organiserede sig og valgte past. Hellefson til formand og past. Holden til sekretär. Det blev besluttet at holde tre möder aarlig, et i hvert af de nuværende presteskab.

I forbindelse med denne konferens holdtes ogsaa möder i menigheden. Den 13de holdtes altergangs-gudstjeneste med skriftetale af stedets prest, past. Hellefson, prädiken ved past. Blätkan over temaet „samfunds aand“, og tale ved past. Holden over den kristnes kamp.

Den näste dag samledes nu igen. Denne gang var det for ungdommen,

som havde mödt frem. Et engelsk foredrag holdtes af past. Holden over temaet: „Bibelen er Guds ord“, hvori han dvålede isär ved profetiernes opfyldelse, bibelens virkning paa folk og enkelte personer, samt dens seier over alle angreb. Past. Blätkan holdt ligeledes en tale paa engelsk over Präd. 12, 1: Tänk paa din skaber i dine ungdoms dage. Støret gav et par sauge til bedste.

Naar man er saa saa i et strög, saa er det dobbelt hyggeligt at saa möde sammen og forhandle om de ting, som hörer Guds rige til. Skönt mödet blot varede i to dage, reiste vi hjem igjen med den följelse: „Det er godt, at brödre bor sammen“. Det er godt, at man er forenet i en aand om en sälles sag, med sälles kärlighed, iver og nidkärhet for at fremme Guds rige paa den maade og med de midler, som Gud selv har anvist. D. M. S.

Stanwood.

Magna Larsen, en 6 aar gammel datter af mr. og mrs. Larsen, som forleden höft bosatte sig paa Camanoden, döde den 22de feb.

Begravelsen, ved hvilken past. Skattebl förtællende, holdtes mandag den 26de.

Gud tröste de förgende föräldre og söjstende med forvisningen om, at hun ved daaben blev arving til evigt liv, og den arv er hun nu i besiddelse af.

Oskar, äldste gjenlevende søn af mr. og mrs. Ole Gundersen i Mt. Vernon, har været meget syg af lungebetændelse, men er nu i bedring.

Mr. og mrs. S. Lian ved Milltown maatte sidste tirsdag indkalde läge for sin datter, Millie, som nylig blev konfirmeret i Fir af past. Tjernagel. Lägen erklärede, at den syge led af lungebetændelse og galloperende tärning.

Til eksempel for andre var det sagt, at föräldrene ikke holdt doktorens tjenestelse skjult en halv dag for sin datter, thi de elsker ikke alene hendes legeme, men ogsaa hendes själ.

Miss Marie Lien vistär nu mrs. Finley i et pleie-hus. Ole Haugen, som frändes ligger meget syg i sit hjem ved Stanwood.

Kirkefest.

Trinity menighed i San Francisco lægger grundstenen til sin kirke.

Det rummelige søndagskolelokale i Trinity engelsk-lutheriske menigheds næsten færdige kirke paa Howard street var fyldt til trængsel i søndags. Menighedens medlemmer og venner var forsamlede for at være vidne til den høitidelige grundstenslægning.

Gudsstjenesten begyndte klokken halv tre om eftermiddagen med afsyngelsen af salme 99 i den engelske salmebog. Pastor S. H. Hustvedt, prest for St. Pauls engelsk-lutheriske menighed i Dakland, holdt intimationstalen over 1 Cor. 3, 11: „Thi ingen kan lægge en anden grundvold, end den, som lagt er, hvilken er Jesus Kristus.“ Han talte om det aandelige tempel, paa hvilket dette synlige hus kun er et forbillede, og om Kristus som den eneste rette grundvold. De, som havde forsøgt at lægge nogen anden grundvold — enten loven eller videnskaben eller nogen anden ting — havde fundet den for svag.

Kirkeforet under ledelse af fru E. M. Stensrud sang dernæst Hydnus „The marvelous work“, hvori sopransoloen blev sunget af frøken Marie Sønderup.

Festprædikenen holdtes af pastor J. Johansen fra Fresno over 1 Sam. 7, 12, hvori der berettes om, hvorledes Samuel rejste stenen Ebenezer med ordene: „Hidtil har Herren hjulpet,“ et ord, nytrede pastor Johansen, som indeholder ikke alene en beretning om fortiden, men en forjættelse for fremtiden. Han talte om de mange hindringer, som Trinity menighed — kun en liden haandfuld af mennesker i samfundet — havde mødt under sit arbejde for at grundlægge en engelsk-lutherisk virksomhed. Det havde ofte feet forsværet ud for den; men i lydhed mod, hvad han kaldte de kristnes marschordre, ordet: „Gaar ud i al verden og prædikar evangeliet“, havde den arbeidet uden at forjage.

Efter en solo af fru P. Paulsen, „Entreat me not to leave Thee“ af Gounod, talte past. D. Grönsberg paa norsk. Han tog som udgangspunkt ordet: „Jeg stammer mig ikke ved Kristi evangelium.“ Han bragte en hilsen fra den gamle moder menighed og takkede dens varme, ærlige og oprigtige hjærlighed til Trinity menighed. Han ønskede fremgang

og Guds velsignelse over alle, som prædikede det rene evangelium. Forøvrigt var hans tale en varm og indtrængende lovprisning over evangeliets storhed og herlighed.

Koret sang dernæst „O, be joyful“ af Haydn, hvorpaa past. Schroeder udtalte de tyske søstermenigheders hilsning til Trinity menighed og holdt en længere prædiken over evangeliet om arbejderne i vingaarden.

„The Lord is my light“ blev dernæst sunget af hr. P. Olsen. Past. E. M. Stensrud oplæste et omrids af menighedens historie, omtrent det samme, som for kort tid siden har været offentliggjort i „Pacific-Posten“ i en lidt mere udførlig form.

Kirkeforet affang tilslut „The Lord's prayer“ af Sudds; solopartiet udføres af hr. P. Paulsen. Forsamlingen blev dernæst opfordret til at gaa ind i det frie, hvor der vilde blive anledning til at se den egentlige grundstenslægning. I det man passerede indgangen, optoges en kollekt, som beløb sig til \$90.55.

Stenen har paa forsiden inskriptionen „Trinity English Evangelical Lutheran Church“ og paa den modsatte side Eph. 2, 20: „Jesus Kristus selv er Hovedhjørnestenen.“ Under stenen lagdes en kobberplade, som indeholdt et nyt testamente, konfessionsbogen, menighedens konstitution og historie, den norske synodes historie og synodalhaandbog, synodens kirkeblade, „Pacific-Posten“, „Vestkysten“, „Bien“, byens fem dagblade samt endel mynter.

Stenen lagdes tilrette af bygmester Fred Miller, og den første stenedækkelse blev lagt af hr. Dveitmoen. Alle de tilstedeværende prester samt medlemmerne af bygningsskomiteen deltog i oplæsningen af de forordnede skriftsteder efter det engelske ritual, som var udarbejdet for anledningen.

Past. Johansen erklærede dernæst grundstenen lagt i den treenige Guds navn. Den høitidelige fest sluttedes med afsyngelse af doxology.

Revlægningen af kirkens grundsten har med længsel været imødeset af den lille menighed, som saa tappert har arbejdet for at gaa sit eget kirkehjem, og ikke mindst af dens enerigtige prest og byggeskomiteen.

Da tiden for gudsstjenesten nærmedes sig, kastedes der mange angstfulde blikke mod skyerne, som truede med gusske at dække himlens blaa. En regnstorm vilde gjort et stort staar i

festen, som jo skulde holdes dels i det ufærdige hus og dels under aaben himmel. Men veiret holdt, og programmet kunde udføres uden hindring. Past. Stensrud havde sørget for alle arrangementer, som bidrog til at gjøre festen vellykket. Der var trukket lærred for vinduesaabningerne og anbragt midlertidige bænke i lokalet. Tilstrømningen var forresten saa stor, at de fleste maatte staa.

Den almindelige deltagelse viser, hvilken stor vennekreds Trinity menighed allerede har vundet. En mægtig indskydelse til at gjøre sagen almindelig bekendt har ogsaa været den interesse, som byens tre skandinaviske blade og fem dagblade alle uden undtagelse har vist den, og da ikke mindst den udførlige omtale af kirkens historie, som „Pacific-Posten“ indeholdt for to uger siden. Som et bevis paa, hvorledes den lutheriske kirkelige virksomhed har tiltrukket sig opmærksomhed, kan nævnes, at dagbladene havde sine referenter ved grundstenslægningen, og flere af dem overvar hele den tre timer lange gudsstjeneste. Det skal ikke lidet til for en liden fattig menighed af indflytterfolk at gjøre sig gjældende i en by som San Francisco med dens mægtige og forskellige interesser.

Fru Stensrud, sangkoret og soloparterne havde ære af det musikalske program. Det kan nævnes, at alle deltagerne tilhører menigheden med undtagelse af hr. Olsen, som er medlem af den engelske søstermenighed i Dakland. Egteparret Paulsen er medlemmer af Trinity menighed og specielt virksomme i kirkemusiken.

Trinity menighed er en menighed af ungdom. Som altid ved dens fester udgjorde børn og ungdom en stor del af forsamlingen. Mange af de smaa sad med prisværdig taalmodighed og trængte sig nysgjerrig omkring for at se, hvorledes grundstenen blev lagt. De forstaaar maaske ikke saa ganske, at Trinity kirke er bygget for dem, men de føler dog et slags eiendomsret til den, og paa dem hviler forsættelsen af det arbejde, som nu er grundlagt: den lutheriske virksomhed for det unge San Francisco i fremtidens sprog. (Pacific Posten)

Ungdomsforeningen „Concordia“ vil have en festlighed onsdag aften, den 7de mars, hvortil alle er hjertelig velkomne.

Program

for Pacific distrikts prestekonferens 1906.

Første dag.

1. Betragtning (Tit. 1, 7). Ref. past. B. Harstad. Sup. past. D. Eger.
2. Bør kristne forældre sende sine børn paa religionsløse skoler, og kan en kristen med god samvittighed være lærer i saadanne skoler? Ref. past. D. Grönsberg. Sup. past. J. Johansen.

Anden dag.

1. Betragtning (1 Pet. 1, 17-19). Ref. past. D. M. Holden. Sup. past. J. Blåttan.
2. Pacific Herald og casualia. Ref. kom. for udgivelsen af P. H.

Tredie dag.

1. Gregese over Gal. 2, 16-18. Ref. past. P. M. M. Carlsson. Sup. past. B. Harstad.
2. Den rette brug af den menneskelige fornuft i udlæggelsen af Guds ord. Ref. past. D. H. Naberger. Sup. past. N. P. Xavier.

Fjerde dag.

1. Johanneevangeliet, dets ågthed og indhold. Ref. past. E. M. Stensrud. Sup. past. E. J. A. Nielsen.
2. Casualia, valg paa embedsmænd osv.

Femte dag.

1. Gregese over 1 Kor. 3, 11-15 (engelsk). Ref. past. H. A. Stub. Sup. past. A. D. Bjerke.
2. Prædikensforberedelse og prædikemaade. Ref. past. D. J. Ordal. Sup. past. J. D. Dale.

Sjette dag.

1. Homiletisk udlæggelse af lektionen paa første pinsedag. Ref. past. H. B. Sørensen. Sup. past. D. Hagoes.
2. Hvad kan gjøres for at salmesangen i vore menigheder kan blive bedre? Ref. past. H. M. Tjernagel. Sup. past. W. A. Larsen.

Merk: Referat bør indsendes skriftlig, om vedkommende referent forhindres fra at fremmøde.

Dr. Louis S. Schreuder
norsk Læge og Kirurg.
Kontortid: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Aften

Kontor:
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.

PHONES: MAIN 4498, - IND. 7285

Send Pacific Herald en ny abonnent.

Fra kirken i Norge og Danmark.

(Beb D. S.)

Geistlig statistik 1905. De geistlige embeders antal i Norge er 654; 6 bispedømmer, 488 sognekald 12 fængsels- og hospitals embeder 87 resid. kapellanier, 8 tredieprestembeder, 10 kateketembeder, 20 kalds kapellaner og 23 stiftskapellaner.

Ved aarets udgang stod 48 embeder ledige (ifjor 51). 25 prester er i aaret afsaaede fra embede, 5 ved døden, 19 ved afsted, 1 ved overgang i anden stilling. 29 prester er i aaret ansatte.

Antallet af personelle kapellaner, vikarierende prester, o. s. v., er ved aarets slutning 90. De teologiske kandidaters antal er 405. Af disse er i prestelig stilling (kapellaner, stiftsmandsprester, nogle i Amerika, o. s. v.) 144. Endel er i andre stillinger: professorer, lærere, o. s. v. Som geistlige ansøgere kan neppe regnes mere end 140.

Foreningen til uddeling af kristelige skrifter blandt konfirmander og skoleungdom har om sin aarsberetning for 1905. Regnskabet ballancerer med kr. 2114.76

Foreningen har i 1905 ialt uddelt 36,000 andagtsbøger, af hvilke 18,500 til konfirmander og 17,500 til skoleungdom. Siden foreningens stiftelse i 1902 er ialt uddelt 141,600 andagtsbøger.

De liberale jubilerer. Et reglement: „ogaa den anden part bør høres,“ meddeles her nogle smagelister fra „Norsk Kirkeblad“, red. af Klaveness og B. Jensen, no. 5. I en redaktionsartikel adtales bl. a. om „professorjagen“:

„Med dr. Ordings udnævnelse til professor i systematisk teologi — en udnævnelse, som vi hilser med glæde og fortrøstning — er man nu, forhøventlig for bestandig, sikret ægte protestantiske arbejdskaar for norsk teologi ved universitetet. Med denne udnævnelse har ministeriet Midjelland, efter sit overveiende flertal, vist sin forstaaelse af akademifrihedens betydning ogaa indenfor teologien.“

Bladet haaber, at lægfolkets hereser vil lade de lærde stille med teologiske sager, som de vil. Heller ikke bør presterne blande sig op i dette. Bladet frygter sit haab til, at vækkeser i

den senere tid har været lidet klar, at vi har en saa sluk regjering, og at presten i det hele har staaet paa den moderne side.

Ligeledes udtaler bladet sin glæde over, at man nu har faaet en saa liberal mand som dr. Otto Jensen til kirkestatsraad. Det vilde blevet svært vanskelige ilstande, mener bladet, om det var ordnet efter prof. Odlands, L. Dahles og statsraad Knudsens vilje.

I samme no. af bladet optages saa en korrespondance til metodistbladet „D. fr. Talsmand“ (Chicago). Her siges bl. a.: „Blandt de norske teologer har der i de senere aar gaaet en liberal dogmatisk bevægelse, der ogsaa har forplantet sig ud blandt folket.“ (Hensch-feiden omtales.) „Hvorledes den mildere og formstiligere (!) reformerte (!) teologiske opfatning har vundet frem endog til det norske universitet, har vi et eksempel paa i den bekjendte professorstrid.“ Dr. Ording har „reformert opfatning af daab og nadverblæren.“ Korrespondenten mener, at folket ogsaa „praktisk har forladt den gamle sterke lutheriske tro i daab og nadverblæren.“ De teologiske professorer (undt. dr. Odland) er „blomsten af den liberale dogmatiske bevægelse, o. s. v.“

Saa langt er det altsaa nu kommet i den norske kirke, at den moderne bibelfornægtende og reformerte retning glæder sig over anerkendelse fra de reformertes leir og over, at staten misbruger sin magt til at trælbinde kirken og drive væk fra sine stillinger dem, som hævder den ægte lutheriske lære! Men disse „liberale“ teologer og denne „liberale“ regjering vil vise sig saa liberale, naar nu det norske kirkefolk, som vi inderlig haaber, rejser sig og kræver grundloven respekteret og jaldt kirkeligt selvsyre indføret?

Drammen og Kongsbergs provstiforening begyndte ifølge „Dram. M.“ den 7de februar sit vintermøde i hotel „Central“ i Drammen. Der var fremmødt 16 prester. Forhandlingerne igaar formiddag drejede sig om „De nye foreninger for personlig fri tænder“, — „Christian Endevour.“

Pastor Klæboe fra Kristiania indle-

vede. Han gav en udsigt over disse foreningers virkemaade og anbefalede varmt deres oprettelse. Under den paafølgende samtale blev der ydret beundring ved at oprette saadanne foreninger, da man frygter for, at de kunde komme til at kollidere med de allerede eksisterende kristelige ungdomsforeninger. Der blev udtalt, at der fandtes meget godt i de angjældende foreninger, men at dette maatte kunne optages af de kristelige ungdomsforeninger. Om eftermiddagen drøftedes spørgsmaalet om „Bispeembedernes ophævelse“, hvorom der blev en udførlig forhandling paa grundlag af en artikel, som nylig blev offentliggjort af sogneprest H. N. Hauge i Skien. Som resultat vedtoges enstemmig følgende resolution: „Ophævelse af bispeembederne vilde blive til stor skade for vort kirkesamfund i forskjellige retninger. Derimod bør biskopernes visitatser ordnes saaledes, at de kan blive mere frugtbringende baade for menigheder og prester.“

Det tredie spørgsmaal, som behandledes, var: „Hvad kan der gøres for at faa en mere hjertelig og stadig deltagelse i vore gudstjenester“. Der blev indledet med et foredrag af sogneprest H. Viste ndahl. Her til sluttede sig udtalelser fra deltagerne, som belyste emnet fra forskjellige sider.

Professorsjagen.

Tilfødt vedtoges enstemmig følgende resolution: „Drammens og Kongsbergs Provstiforening samlet til møde udtaler sin betragtelser over, at der ved sidste udnævnelse af teologisk professor ikke er taget tilbørligt hensyn til, hvad vor kirkes tarv kræver for at faa uddannet prester, der staar paa den lutheriske bekjendelses grund.“ (Eft. Landsbl.)

Sam Crow House Furnishing Company

Complete udvalg af møbler, ovne og croeckery.
225-27-29 RIVER SIDE AVE.
SPOKANE WASH
Telephone Main 2494

Lien's Pharmacy

Scandinavisk Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Receipts expedies hurtigt.
Tel. James 141, 1102 Tacoma Ave

“PACIFIC HEROLD”

er fyldt med.

GODT LÆSESTOF,

ikke med avertisjementer. Det koster penge at fylde et blad med

Læsestof,

det bringer ind penge at fylde det med avertisjementer.

De fleste blade søger de avertiserendes gunst og gavn mere end læsernes, og saaledes beriger sig selv med penge.

“Pacific Herald”

Søger sine læsers gunst og gavn og haaber at berige dem med i forleænelige skatte, som mól og rust ikke fordærver.

PACIFIC HEROLD,

Stanwood, Wash.

Parklandnyheder.

— Mrs. Senke og Mrs. Butler fra Ballard afslagde nylig Parkland et venligt besøg.

— Mr. D. S. Kanikkeberg fra Lowell, Wash., besøgte nylig gamle venner og bekendte i Parkland.

— Mrs. Peterson og datter fra Tacoma var her forrige lørdag for at se et par lotter, som de eier herude.

— P. L. N. bibliotek har af Mons Knudsen modtaget Midpaths "Life and Work" af Garfield og "Don Quixote" af Cervantes.

Mange tak!

— Dr. Walter Christensen, en broder af past. M. N. Christensen i Ballard, besøgte nylig skolen. Han har nylig aabnet kontor i Ballard. "Herald" vil anbefale ham paa det bedste.

— Pastor Skattebøl forrettede sidste søndag gudstjeneste i Skagit menighed og mandag ved en begravelse paa Samanoben for pastor Tjernagel, som var fraværende ved kirkeindvielsen i Wharlock.

— En mand fra Mount Vernon, Wash., som sagde, at han var en repræsentant for en adventist skole dersteds, var i Parkland denne uge for at se et landstykke paa 20 acres, som en af samfundets venner havde skänket til byggetomt for en skole for gutter.

Bekjendtgørelser.

Opmærksomheden henledes paa det samtalemøde, som skal afholdes i Zions lutheriske kirke, Ballard, den 7de og 8de mars om aftenen. Forhandlingsemnet er "den kristelige skole", og stolemænd som pastor Hartstad og formand Jøfs vil være til stede. Der vil blive rigelig anledning til at fremkomme med spørgsmaal og modfatte anskuelser. Møderne tager sin begyndelse kl. 8 aften i kirken.

B. J. Landaas,
skolestyrets sekretær.

M. N. Christensen,
menighedens prest.
Ballard, Wash., den 27. febr., 1906.

Om Gud vil afholdes fredsmøde i Astoria, Ore., og Chinook, Wash., fra 14-20. mars, begge dage inklusive. I Astoria fra 14-16, marts og paa

Chinook fra 18-20. mars. Paa Chinook vil der desuden blive kirkeindvielse.

Forhandlingsgjenstande: Jæfelsesveien som den fremholdes i den luth. kirke, ref. formand Jøfs; Math. 5, 13-16, ref. past. M. D. White.

Presten, repræsentanter og gæster bedes melde sig til menighedens prest, H. W. Sörensen,
417 29. St., Astoria, Ore.

Gudstjeneste i Syd Tacoma (Edison) søndag den 4de mars kl. 3 eftermiddag.

Rvindeforeningen i Olalla møder onsdag den 7de mars.

Tacoma.

Vor Jæfelses evang. luth. kirke af den norske synode, hjørnet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. sporvogn.

Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8. Søndags-skole kl. 9:30 form.

Ove J. S. Preus, pastor
1701 So. J. St. Tel.: black 8542.

Seattle.

Immanuel's lutheriske kirke af den norske synode, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car.

Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8.

H. A. Stmb, pastor.
1619 Minor Ave. Tel.: main 7783.

**UNIVERSITY
MEAT MARKET
A. A. FANGSRUD, Prop.**

Dealer in all kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

**STUDENT-
SUPPLIES
OF
All Kinds**

Vaughan & Morrill Co
926 Pacific Ave.
TACOMA, - - WASH.

Visell & Ekberg Indbydelse

ældste bogfirma i nordvesten.

Stort udvalg af

Norske Bøger, Bibler, Salmebøger, Huspostiller, Skolebøger, nye norske Ordbøger, Fortællingsbøger, m. m.

Daabs- og Vielsesattester.

Wholesale Rates to Dealers, Ministers, Sundayschools and Libraries.

Billetter sælges med alle første klasjes Linier til og fra Europa. "Drafts" og "Money-orders" til alle steder i Norge

Visell & Ekberg

1808 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom. HOFMANSDRAABER, NAFTA-DRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE, Wash.

**Pacific Lutheran Academy
and
Business College**

gør ikke forbring paa at være den billigste skole paa bestyrelsen, men den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa et kristeligt grundlag og saaledes dygtiggjøre dem til et nyttigt virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den svarer derfor ikke paa bekløstningerne, naar det gjælder at ansætte lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvoraf eleverne kan hente nytte. I de 11 aar skolen har virket, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har saaledes haft bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Pacific-kysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske amerikanske befolkning herude stiller til en skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder fets forskellige kurser: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Desuden gives der et ekstra kursus for nykommere.

Skvad det koster. Skolepenge, kost, logis, og bøger for ni maater der beløber sig til omtrent \$150.00. Vinterterminen begynder den 4de December 1905. Skriv efter katalog.

Adresse: N 3 Kong,
Parkland, Wash.

Naar De er i Everett, da gjør vor bekvemme Butik til Deres Hovedkvarter.

—Stort Lager af—

Herreflader og

Udstyrsartikler,

—samt—

Guttedflader fra 3 Mar til 19 Mar gamle.

Stort udvalg af Bier altid paa Lager Tilfredshed er vor Garanti.

Euger & Jesdahl,

1618 Hewitt Ave., - Everett, Wash.

Lutherisk Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Norw. Hus ved det nye Sandbægted for Emigranter, Sarge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmisstionær, træffes i Pilgrim-Hus og

faar Emigranterne et godt

Raad og Daab.

Husk, som kommer fra Vesten, sigt et med Helt

Line Street car lige til Opera.